

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 288/2016
29.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног Д.П., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П., адвоката Ђ.И., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К бр.50/15 од 02.10.2015. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 139/15 од 19.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К бр.50/15 од 02.10.2015. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 139/15 од 19.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К бр.50/15 од 02.10.2015. године, окривљени Д.П. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Наведеном пресудом окривљени Д.П. обавезан је да на име трошкова кривичног поступка у буџету Републике Србије уплати 81.750,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, као и да на име паушала буџету Републике Србије уплати 4.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећени Н.З. ради остваривања имовинско правног захтева упућен на парницу у складу са чланом 258. став 3. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж 139/15 од 19.01.2016. године делимичним уважавањем жалбе заменика Основног јавног тужиоца из Новог Пазара преиначена је пресуда Основног суда у Сјеници К бр.50/15 од 02.10.2015. године, само у погледу одлуке о казни, тако што је Виши суд у Новом Пазару окривљеног Д.П. који је наведеном пресудом оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од три месеца док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а у непреиначеном делу првостепена пресуда остала неизмењена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.П., адвокат Ђ.И., због повреде закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде у делу одлуке о казни, тако што ће окривљеном изрећи новчану казну или условну осуду блажу од изречене у првостепеном поступку.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П. је неоснован.

Бранилац окривљеног Д.П. у захтеву наводи да су судови приликом одлучивања о кривичној санкцији, тешку телесну повреду оштећеног ценили као отежавајућу околност при одмеравању казне окривљеном иако у конкретном случају за то нису испуњени законски услови из члана 54. став 3. КЗ. Наиме, једна тешка телесна повреда, коју је задобио оштећени критичном приликом представља квалификаторну околност за постојање облика кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, и не може се ценити као отежавајућа околност, па су судови поступајући супротно члану 54. став 3. КЗ, учинили повреду закона из члана 439. став 3. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је окривљени Д.П. оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, које је учинио у време, на начин и на месту ближе описано у изреци првостепене пресуде, као и да је том приликом оштећени Н.З., задобио тешке телесне повреде у виду прелома задњег продужетка седмог вратног пршљена и одузетост ногу и

руку по типу „Шнајдеровог синдрома“ и остао непокретан, које повреде су биле тешке природе, са трајним последицама и тешким нарушењем здравља оштећеног.

По налажењу Врховног касационог суда одузетост руку и ногу која је код оштећеног Н.З. наступила као последица тешке телесне повреде коју је задобио у саобраћајној незгоди, далеко превазилази меру последице тешке телесне повреде као квалификаторне околности за постојање кривичног дела из члана 297. став 3. у вези члана 280. став 3. у вези става 1. КЗ, и као таква, независно од квалификаторне околности – тешке телесне повреде, одузетост руку и ногу може бити посебно цењена као отежавајућа околност приликом одмеравања казне окривљеном.

Из наведеног разлога неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П. указује да је побијаним пресудама повређен члан 54. став 3. КЗ и учињена повреда закона из члана 439. тачка 3. ЗКП.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**